

[ODCZESTOWAĆ *vb pf*

odczestować, odczęstować.

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz -ować); a jasne.

inf odczestować. ◇ con praet 3 pl m pers by byli odczęstowali.

Sł stp brak, Cn: odczestować, Linde także XVII – XVIII w.

Odwzajemniać się komuś, wydając ucztę lub częstując go posiłkiem; mutitare convivia, mutua inter se convivia curare Cn [komu]: Vpominając gości onych/ [...] aby obiady y wczty swoie/ nie ná przyiaćioły y powinne/ ktorzy im odczestować mogą: ále ná vbogie/ chore/ ślepe/ chrome/ obracáli. SkarKaz 287b (Linde).

Przen: Słyszác ci dalszy [= goście] takie ich [= sąsiadów, którzy na wydanych przez siebie przyjęciach nakarmili gości padłymi zwierzętami] rozmowy, Každy z nich zaraz miał womit gotowy. A szkoda, że ich tedyż nie poblwali, Żeby jem byli też odczęstowali. Otwin(?)Erot 91.

Formacje współrdzenne cf CZĘSTOWAĆ.